

Descoperirea lui Isus Hristos – Numărul șapte

Al Treilea Vai și Ridicarea celei de-a Șaptea Împărății: Semnificația Profetică a Legii Duminicale

Jeff Pippenger
2023-10-29

În capitolul unsprezece din Apocalipsa, cei doi martori sunt înălțați la cer ca un semn, în „același ceas” în care cade „a zecea parte din cetate”. În acel ceas, „a doua nenorocire a trecut; și iată că a treia nenorocire vine curând”. Islamul este a șaptea trâmbiță și a treia nenorocire care vine la „ceasul” „cutremurului” legii duminicale.

Și au auzit un glas puternic din cer, zicându-le: „Suiți-vă aici.” Și s-au suit la cer într-un nor; și vrăjmașii lor i-au privit. Și în același ceas s-a făcut un mare cutremur de pământ, și a căzut a zecea parte din cetate, și în cutremur au fost uciși dintre oameni șapte mii; iar cei rămași s-au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului. Al doilea vai a trecut; iată, al treilea vai vine curând. Și al șaptelea înger a sunat din trâmbiță; și s-au auzit glasuri puternice în cer, zicând: „Împărățiile lumii au ajuns ale Domnului nostru și ale Hristosului Său; și El va împărăți în vecii vecilor.” Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care ședeau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, au căzut cu fețele la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, zicând: „Îți mulțumim, Doamne Dumnezeule Atotputernice, Cel ce ești și Cel ce erai și Cel ce vii, fiindcă ai luat puterea Ta cea mare și ai început să împărățești. Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta și vremea morților, ca să fie judecați, și să dai răsplată robilor Tăi proroci, sfinților și celor ce se tem de Numele Tău, mici și mari, și să nimicești pe cei ce nimicesc pământul.” Și templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis; și s-a văzut în templul Lui chivotul legământului Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ și grindină mare. Apocalipsa 11:12–19.

Cei doi martori se înalță la cer într-un nor, care, din punct de vedere profetic, reprezintă un grup de îngeri. După cum s-a citat anterior în aceste articole și după cum se găsește în Tabelele lui Habacuc, sora White arată că, atunci când mesajele individuale reprezentate ca primul, al doilea și al treilea înger intră în istoria profetică, ele sunt înfățișate ca îngeri singulari, însă mesajul Strigătului de la Miezul Noptii este reprezentat de mulți îngeri. Cei doi martori sunt ridicați la cer în timp ce proclamă mesajul Strigătului de la Miezul Noptii printr-o oaste de îngeri; astfel, ei sunt luați la cer „într-un nor”.

„Spre încheierea soliei celui de-al doilea înger, am văzut o mare lumină din cer strălucind asupra poporului lui Dumnezeu. Razele acestei lumini păreau strălucitoare ca soarele. Și am auzit glasurile îngerilor strigând: «Iată, Mirele vine; ieșiți-I în întâmpinare!»”

„Aceasta a fost strigarea de la miezul nopții, care trebuia să dea putere soliei celui de-al doilea înger. Îngerii au fost trimiși din cer ca să-i trezească pe sfinții descurajați și să-i pregătească pentru marea lucrare dinaintea lor. Cei mai înzestrați oameni nu au fost primii care au primit această solie. Îngerii au fost trimiși la cei smeriți și devotați și i-au constrâns să înalțe strigarea:

«Iată, Mirele vine; ieșiți-I în întâmpinare!» Cei cărora le fusese încredințată această strigare s-au grăbit și, în puterea Duhului Sfânt, au vestit solia și i-au trezit pe frații lor descurațați. Această lucrare nu se întemeia pe înțelepciunea și învățătura oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu, iar sfinții Săi, care au auzit strigarea, nu i s-au putut împotrivi. Cei mai spirituali au primit această solie mai întâi, iar aceia care mai înainte conduseseră în lucrare au fost cei din urmă care au primit-o și au contribuit la întărirea strigării: «Iată, Mirele vine; ieșiți-I în întâmpinare!»” Early Writings, 238.

În ceasul cutremurului, care nimicește a zecea parte a cetății, sunt uciși șapte mii de oameni. Cutremurul este legea duminicală din Statele Unite. O cetate este o împărăție în profeție, iar Statele Unite reprezintă a zecea parte din împărăția celor zece împărați din Apocalipsa 17. Statele Unite sunt răsturnate la cutremurul legii duminicale și încetează să mai fie a șasea împărăție a profeției biblice, iar apoi transcend în împăratul principal al celor zece împărați, a șaptea împărăție a profeției biblice, care vor cădea de acord să-și dea împărăția papalității, care este a opta și este dintre cele șapte.

Și cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați, care încă n-au primit împărăția; ci primesc putere ca împărați, un ceas, împreună cu fiara. Aceștia au un singur gând și își vor da puterea și tăria fiarei. Ei se vor război cu Mielul, iar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților; și cei ce sunt cu El sunt chemați, aleși și credincioși. Apoi mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut, unde șade curva, sunt popoare, și mulțimi, și neamuri, și limbi. Și cele zece coarne pe care le-ai văzut pe fiară, acestea o vor urî pe curvă, și o vor pustii și o vor lăsa goală, și-i vor mânca carnea, și o vor arde cu foc. Căci Dumnezeu a pus în inimile lor să-I împlinescă voia, și să se învoiască, și să-și dea împărăția fiarei, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care domnește peste împărații pământului.” Apocalipsa 17:12–18.

Cei zece împărați ai Națiunilor Unite „cad de acord” să-și „dea împărăția” lor mondială „fiarei”. Ei au „un singur gând”, întocmai cum „s-au sfătuit împreună într-un cuget”, în Psalmii optzeci și trei. Ahab era împăratul celor zece seminții, care a săvârșit relația nelegiuită de curvie cu desfrânata Tirului, în Isaia douăzeci și trei. Relația nelegiuită a lui Ahab și Izabela a preînchipuit relația nelegiuită a lui Irod și Irodiada în vremea lui Ilie, reprezentat ca Ioan Botezătorul. Irod era un reprezentant al Imperiului Roman, care, în Daniel șapte, este alcătuit din zece coarne. Cele zece coarne au fost preînchipuite de împărăția lui Ahab, alcătuită din zece seminții, și amândouă aduc mărturie despre cei zece împărați ai Națiunilor Unite. Întrucât Ahab și Irod reprezintă statul în relațiile nelegiuite, rolul lor era să ducă la îndeplinire prigonirea ereticilor pentru desfrânata Tirului, care își cântă cântecele la sfârșitul celor șaptezeci de ani simbolici.

„Regii, cârmuitorii și guvernatorii și-au aplicat asupra lor înșiși semnul lui antihrist și sunt reprezentați ca balaurul care merge să facă război cu sfinții — cu aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și care au credința lui Isus.” Testimonies to Ministers, 38.

La legea duminicală, fiara pământului încetează să mai domnească drept a șasea împărăție a profeției biblice, căci tocmai a săvârșit curvie cu Izabela, iar apoi preia conducerea Națiunilor Unite. Apoi silește întreaga lume să ridice o icoană mondială a fiarei, așa cum realizaseră mai

înainte la legea duminicală în națiunea lor.

Și îi amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin mijlocirea minunilor pe care i s-a dat putere să le facă înaintea fiarei, spunând celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie și a trăit. Și i s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, pentru ca icoana fiarei să și vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. Și face ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunțile lor; și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără numai cel ce are semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui ei. Apocalipsa 13:14–17.

Ahabul, Irod, cei zece regi ai Imperiului Roman și cei zece regi ai Organizației Națiunilor Unite reprezintă balaurul care merge să facă război cu sfinții, căci întotdeauna amantul Izabelei este cel care împlinește prigonirea acelor pe care Izabela îi clasifică drept eretici.

„Astfel, în timp ce balaurul îl reprezintă, în primul rând, pe Satana, el este, într-un sens secundar, un simbol al Romei păgâne.” Tragedia veacurilor, 439.

La cutremurul legii duminicale sunt „uciși” „șapte mii” de oameni. În Daniel, capitolul unsprezece, versetul patruzeci și unu, „mulți sunt răsturnați”. Cei răsturnați atunci când sosește legea duminicală sunt adventiștii de ziua a șaptea laodiceeni care nu s-au pregătit pentru criză. Numărul „șapte mii” reprezintă rămășița poporului lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a spus lui Ilie, în timpul crizei de pe Muntele Carmel, care reprezintă criza legii duminicale, că erau „șapte mii în Israel” care nu-și plecaseră genunchiul înaintea lui Baal. Apostolul Pavel comentează asupra acestui lucru.

Spun deci: Lepădat-a Dumnezeu pe poporul Său? Nicidecum. Căci și eu sunt israelit, din sămânța lui Avraam, din seminția lui Beniamin. Dumnezeu n-a lepădat pe poporul Său, pe care l-a cunoscut mai dinainte. Nu știți ce zice Scriptura despre Ilie? cum mijlocește el înaintea lui Dumnezeu împotriva lui Israel, zicând: Doamne, au ucis pe prorocii Tăi și au surpat altarele Tale; și am rămas eu singur, iar ei caută să-mi ia viața. Dar ce-i spune răspunsul lui Dumnezeu? Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchiul înaintea chipului lui Baal. Tot așa, și în vremea de acum, este o rămășiță potrivit alegerii harului. Romani 11:1–5.

Cuvintele „șapte mii” reprezintă o rămășiță a poporului lui Dumnezeu, însă trebuie luat în considerare contextul în care sunt identificate simbolic. Bărbații răsturnați la cutremurul legii duminicale sunt rămășița adventiștilor de ziua a șaptea necredincioși care sunt atunci și acolo luați captivi de Babilonul spiritual modern. În istoria profetică a vechiului Israel literal, când Babilonul a pustiit Ierusalimul a doua oară din trei, a existat o rămășiță de „șapte mii” de oameni „viteji” „ai țării”, luați captivi.

Și l-a dus pe Iehoiachin în Babilon, împreună cu mama împăratului, cu soțiile împăratului, cu dregătorii lui și cu mai-marii țării; pe aceștia i-a dus în robie din Ierusalim în Babilon. Și pe toți bărbații viteji, în număr de șapte mii, și pe meșteșugari și fierari, o mie, pe toți cei puternici și destoinici pentru război, pe aceștia împăratul Babilonului i-a dus robi în Babilon. Și împăratul Babilonului a pus împărat în locul lui pe Matania, fratele tatălui său, și i-a schimbat numele în Zedechia. 2 Împărați 24:15–17.

Odată ce oamenii puternici ai Ierusalimului sunt răsturnați la cutremurul legii duminicale, „vaiul al treilea vine curând. Și al șaptelea înger a sunat.” Al treilea vai este a șaptea trâmbiță pe care o sună al șaptelea înger. În „ceasul” „cutremurului” legii duminicale — Islamul lovește!

Unul dintre principalele caracteristici ale islamului în cadrul primei și celei de-a doua vai a fost faptul istoric că modul lor de purtare a războiului era diferit de tacticile obișnuite de luptă folosite de-a lungul istoriei în perioada în care și-au împlinit rolul profetic. Modul lor de luptă era să lovească brusc și pe neașteptate. Cuvântul „asasin” derivă din practicile războinicilor islamici din acea perioadă a istoriei. Atacurile lor erau asemenea celor ale kamikazelor japonezi din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Războinicii islamici se așteptau să moară atunci când își asasinau ținta. Din acest motiv, o practică obișnuită pentru războinici era să se pregătească pentru moarte prin a se intoxica cu hașiș înainte de atacul lor, pentru a ajuta la diminuarea fricii de moarte. Când loveau victimele lor, aceasta se petrecea brusc și pe neașteptate, iar dependența lor de hașiș pentru starea mintală dorită, combinată cu atacul secret, a constituit baza etimologică a cuvântului „asasin”, datorită legăturii sale cu cuvântul hașiș.

A treia nenorocire și a șaptea trâmbiță „vine curând”.

De asemenea, la 22 octombrie 1844, Solul legământului a venit „deodată” la templul Său. Sora White a definit „caracterul deodată” al venirii Solului legământului, arătând că venirea Sa a fost „neașteptată”. Prin urmare, toate cele patru „veniri” care s-au împlinit la 22 octombrie 1844 au fost neașteptate și deodată.

„Venirea lui Hristos, ca Marele nostru Preot, în Locul Preasfânt, pentru curățirea sanctuarului, prezentată în Daniel 8:14; venirea Fiului omului la Cel Îmbătrânit de zile, așa cum este înfățișată în Daniel 7:13; și venirea Domnului la templul Său, prevestită de Maleahi, sunt descrieri ale aceluiași eveniment; iar aceasta este reprezentată, de asemenea, prin venirea mirelui la nuntă, descrisă de Hristos în parabola celor zece fecioare, din Matei 25.” Tragedia veacurilor, 426.

Pilda celor zece fecioare se repetă întocmai, astfel încât toate cele patru „veniri” care s-au împlinit la 22 octombrie 1844 urmează să se îplinească din nou întocmai la cutremurul care este legea duminicală. Comentând asupra pildei fecioarelor, sora White adaugă la mărturia care identifică caracterul brusc și neașteptat simbolizat prin cutremurul legii duminicale, care este împlinirea desăvârșită a Strigătului de la Miezul Noptii.

„Caracterul este dat pe față de o criză. Când glasul stăruitor a vestit la miezul nopții: „Iată, vine mirele; ieșiți-i în întâmpinare”, fecioarele adormite s-au trezit din somnul lor și s-a văzut cine făcuse pregătire pentru acel eveniment. Ambele grupuri au fost luate pe neașteptate, dar una era pregătită pentru situația de urgență, iar cealaltă s-a dovedit a fi nepregătită. Caracterul este dat pe față de împrejurări. Situațiile de criză scot la iveală adevăratul metal al caracterului. O nenorocire bruscă și neașteptată, un doliu sau o criză, o boală ori o suferință neprevăzută, ceva care aduce sufletul față în față cu moartea, va scoate la iveală adevărata lăuntricitate a caracterului. Se va face vădit dacă există sau nu o credință reală în făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu. Se va face vădit dacă sufletul este sau nu susținut de har, dacă este untdelemn în

vas împreună cu candela.”

„Vremuri de încercare vin peste toți. Cum ne purtăm noi sub încercarea și punerea la probă din partea lui Dumnezeu? Ni se sting candelile? sau le ținem încă aprinse? Suntem pregătiți pentru orice situație de urgență prin legătura noastră cu Acela care este plin de har și de adevăr? Cele cinci fecioare înțelepte nu au putut să-și împărtășească caracterul celor cinci fecioare nechibzuite. Caracterul trebuie să fie format de noi ca indivizi.” Review and Herald, 17 octombrie 1895.

La cutremurul legii duminicale, Statele Unite încetează să mai fie a șasea împărăție a profeției biblice. Rămășița celor șapte mii de adventiști laodiceeni care nu s-au pregătit pentru criză va manifesta un caracter pregătit pentru semnul fiarei. Atunci islamul sosește deodată și pe neașteptate, căci „vaiul al treilea vine curând”, pe când „îngerul al șaptelea” sună!

Cele patru „veniri” care s-au împlinit toate la 22 octombrie 1844 sunt apoi repetate. Prima venire a identificat deschiderea judecății, în împlinirea lui Daniel 8:14. Ea a confirmat solia primului înger, care vestea că a venit „ceasul” judecății Sale. Acea împlinire prefigurează „ceasul” cutremurului, care începe la legea duminicală și este „ceasul” când islamul aduce „judecata Sa” asupra Statelor Unite pentru promulgarea unei legi duminicale.

Sagerul legământului din capitolul trei al cărții lui Maleahi a venit deodată la templul pe care Îl ridicase în patruzeci și șase de ani, din 1798 până în 1844, pentru a intra în legământ cu „leviții” din istoria millerită. La cutremurul legii duminicale, sagerul legământului vine deodată pentru a intra în templul oaselor uscate ale morților înviați, pentru a intra în legământ cu „leviții” din istoria celor o sută patruzeci și patru de mii.

La cutremurul legii duminicale, Fiul omului vine la Tatăl pentru a primi o împărăție, în împlinirea capitolului șapte, versetul treisprezece din Daniel, așa cum a făcut la 22 octombrie 1844; căci la „ceasul” cutremurului sunt „glasuri în cer”, care proclamă că „împărățiile lumii acesteia au ajuns ale Domnului nostru și ale Hristosului Său; și El va împărăți în vecii vecilor. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care ședea înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, au căzut cu fețele la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, zicând: Îți mulțumim, Doamne Dumnezeule Atotputernice, Cel ce ești, Cel ce erai și Cel ce vii, pentru că Ți-ai luat puterea Ta cea mare și ai împărățit.”

În ceasul cutremurului, când a venit judecata Lui, iar cei doi martori care fuseseră mai înainte înviați de pe ulița unde fuseseră uciși se ridică în picioare. Apoi, ca o oaste puternică, ei sunt înălțați la cer, în timp ce rămășița de șapte mii de adventiști laodiceeni este răsturnată. Grăul înțelept a fost atunci și acolo despărțit de neghina nechibzuită. Atunci Hristos primește împărăția Sa și sună a șaptea trâmbiță, care este și al treilea vai, care vine pe neașteptate și fără veste; și atunci „neamurile” sunt „mâniate, și a venit mânia Ta”.

Înfurierea neamurilor este rolul profetic al islamului și începe în ceasul cutremurului și continuă până la închiderea timpului de probă al omenirii și cele șapte plăgi de pe urmă, care sunt prezentate prin cuvintele: „a venit mânia Ta”. Între legea duminicală din Statele Unite și închiderea timpului de probă, unde mânia lui Dumnezeu se manifestă în cele șapte plăgi de pe urmă — a treia

nenorocire, un simbol al islamului; a șaptea trâmbiță, un simbol al islamului; și înfurierea neamurilor, un simbol al islamului — oferă trei martori simbolici că solia Strigătului de la Miezul Noptii este o împlinire a sosirii islamului la legea duminicală.

La fel ca în cazul mișcării millerite de la început, mesajul Strigătului de la Miezul Noptii a fost o corectare a unei predicții eșuate. În istoria millerită, a fost vorba despre eșecul evenimentului care fusese prezis să aibă loc. În istoria millerită de la început, filadelfienii și-au prezentat predicția eșuată, deoarece Dumnezeu Și-a ținut mâna asupra unei greșeli din diagrama din 1843.

În mișcarea laodiceeană de la sfârșitul Future for America, Dumnezeu nu Și-a ținut niciodată mâna peste greșală. Mâini omenești au acoperit adevărul că timpul nu mai trebuia folosit în aplicarea profetică. Măinile omenești reprezintă lucrările omenești.

ในช่วงสุดท้ายของขบวนการหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน การนำเรื่องเวลากลับไปประยุกต์ใช้อีกนั้นเป็นบาป เพราะการประยุกต์ใช้เวลาแห่งคำพยากรณ์จะต้องไม่ถูกใช้อีกต่อไป ความผิดบาปในการประยุกต์ใช้เวลานั้นมีแบบอย่างไรโดยโมเสส เมื่อเขาละเลยพระบัญชาของพระเจ้าให้เข้าสู่หนัดแก่บุตรของตน และมีแบบอย่างไรโดยอุสซฮาห์ เมื่อเขาละเลยพระบัญชาของพระเจ้าที่ว่ามีเพียงบุโรหิตเท่านั้นที่สามารถจับต้องหีบพันธสัญญาได้ มิใช่พระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่การกระทำอันเป็นบาปหรือการละเว้นอันเป็นบาปเหล่านั้นจะสำเร็จขึ้นโดยประชากรของพระเจ้า บาปมีค่านิยมเพียงประการเดียว คือการละเมิดพระบัญญัติ โมเสสได้ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าเรื่องการเข้าสู่หนัด อุสซฮาห์ได้ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าเรื่องสถานนมัสการ และขบวนการนี้ได้ละเมิดพระบัญญัติฝ่ายคำพยากรณ์ของพระองค์ อิสราเอลในสมัยโบราณได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์พระบัญญัติของพระเจ้า และขบวนการแอ็ดเวนต์ทั้งในระยะเริ่มต้นและในวาระสุดท้ายก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์ความจริงฝ่ายคำพยากรณ์ของพระองค์เช่นเดียวกัน

În strămtorarea ei, Țipora a împlinit îndată ea însăși actul tăierii împrejur a fiului lor, reprezentând astfel pocăința pe care cei implicați în această mișcare trebuiau să o manifeste fără întârziere pentru inacțiunea păcătoasă de a fi îngăduind ca aplicarea timpului să fie asociată cu solia. De asemenea, David manifestă o pocăință severă pentru fapta lui Uza. Ca mișcarea să susțină că aplicarea timpului în predicția pentru 18 iulie 2020 a fost într-un fel corectă, că într-un fel aceasta a fost voia lui Dumnezeu, înseamnă a susține că Moise și Țipora nu aveau în realitate nevoie să păzească poruncile explicite ale lui Dumnezeu și că lui Dumnezeu nu-I păsa cu adevărat dacă Uza a atins chivotul. 18 iulie 2020 a fost o predicție falsă, iar elementul care a fost fals a fost elementul timpului.

Aceste adevăruri vor fi aprofundate în continuare în articolul următor.

“Domnul mi-a arătat că solia celui de-al treilea înger trebuie să meargă înainte și să fie vestită copiilor risipiți ai Domnului și că nu trebuie legată de timp; căci timpul nu va mai fi niciodată o probă. Am văzut că unii căpătau o însuflețire falsă, izvorâtă din predicarea timpului; că solia celui de-al treilea înger era mai puternică decât poate fi timpul. Am văzut că această solie poate sta pe propria ei temelie și că nu are nevoie de timp pentru a o întări și că va merge cu mare putere, își va împlini lucrarea și va fi scurtată în neprihănire.” Experience and Views, 48.

